

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ
КОМИТЕТ НА БКП,
НА ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН
СЪВЕТ И ОКРЪЖНИЯ
КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕННИЯ
ФРОНТ
ВЕЛИКО ТЪРНОВО
Брой 25
(2216)
ГОДИНА XXIII
Цена 2 ст.

ЕМИЛИЯН СТАНЕВ
НА 60 ГОДИНИ

Последна снимка на писателя, изпратена специално за в. „Борба“.
Снимка: ЕМИЛ РАШЕВ
лауреат на Димитровска награда

УКАЗ № 93

Президиумът на Народното събрание въз основа на чл. 35, точка 7 от Конституцията на Народна република България и чл. 13 от Указа за за ордените, медалите и почетните звания
ПОСТАНОВЯВА:
Награждава писателя Емилиян Станев с орден „Георги Димитров“ по случай 60-годишнината от рождението му и за големите му заслуги към българската литература.
София, 13 февруари 1967 г.
Председател на Президиума на Народното събрание: Г. Трайков
Секретар на Президиума на Народното събрание: М. Минчев

ЕДИН ОТ НАИ-ЛИЧНИТЕ

ЕМИЛИЯН СТАНЕВ е един от най-личните наши писатели, който в началото на този век излъчи Велико Търново. Той работи редом с нашето поколение и написа книги, които ще останат като скъпоценни камъни в българската литература.
Аз съм щастлив да поздравя Емилиян Станев в родния му град, който на всички ни е скъп, безкрайно скъп.
Емилиян Станев написа прекрасни разкази, преиздавани много пъти. Автор е на бележитата повест „Крадецът на праскови“, „В тиха вечер“, на епохалния роман „Иван Кондарев“. Младите читатели го познават от редицата произведения, написани за тях — „Дивата патица“, „Когато скрежте се топи“, „Януарско гнездо“, „Повест за една гора“. Не отдавна той издаде най-голямото си творение — романа „Иван Кондарев“, който го направи лауреат на Димитровска награда.
Емилиян Станев е един от големите майстори, които ви

наги си служат с езика на нашите деди и прадеди. Този български език звучи като внушителна реч, наследена от много векове, реч, с която се гордеем със законно право. В родния град на нашия скъп юбилар — Велико Търново — под всяко камъче има забележителност. В това отношение писателите, родени в този град, са облагодетелствувани. Тем винаги е било приятно да одухотворяват тези легенди, да пишат безупречни произведения, тъй като разполагат с готов вече строителен писателски материал.
Аз му стискам братски десницата и му пожелавам дълги години, за да продължи своето народополезно дело, като остави още много произведения на нашия народ!
Дано да е жив и здрав Емилиян Станев!
За много ти години, скъпи Емилияне!
А. Каралийчев
Ангел КАРАЛИЙЧЕВ

НАШИЯТ ГОЛЯМ СЪВРЕМЕННИК

ЕМИЛИЯН СТАНЕВ навърши 60 години. Това е вече една солидна възраст, която посребрява косите и уморява погледа. Ала за нашия славен юбилар, такъв, какъвто го познавам в творчеството му и в обикновения му, всекидневен живот, календарът, както при древните гърци, сякаш не играе никаква роля. Защото зад гръба на Емилиян Станев живее свой самостоятелен живот едно голямо творческо дело, един многообразен свят от събития и герои, които един ствени защитават младостта на писателя срещу коварството на неумолимото време.
Нямам намерение да се впускам в подробен изследвания на голямото творческо дело на Емилиян Станев. Това са го прави и ще продължават да го правят с още по-голямо основание и задълбоченост нашият литературни критици. Искане ми се обаче да отбележа с чувство на голяма признателност онези високи художествени критерии, които Емилиян Станев издигнал и поставил пред цялата наша съвременна литература. След „Крадецът на праскови“ и „Повест за една гора“, след „Иван Кондарев“ и „Легенда за Сибир“ — преславския княз — след многобройните му разкази — бисери, написани на един дъх с много тонове, багри и цветове — след всичко това, което представлява един действителен своеобразен космос в нашата национална литература, не е възможно, или най-малкото не е позволено да се отстъпим назад, да се принижават критерият и изискванията Творчеството на Емилиян

Камен КАЛЧЕВ

НА ВСЕНАРОДНО ОБСЪЖДАНЕ

В четвъртък в печата бе публикувано съобщението за свикване конгрес на ТКЗС, който ще се състои на 28 март. Поместен бе за обсъждане на широка основа и текстът на проекта за нов Примерен устав, в който се урежда правното положение на кооперативите, структурата им, правата и задълженията на членовете на ТКЗС, дейността, организацията, заплащането на труда. Това бе продиктувано от новия, по-висок етап на развитие, в който встъпиха трудово-кооперативните стопанства в нашата страна.
Последният примерен устав бе приет през 1958 година. След тази дата в живота на стопанствата станали крупни преобразовани — социалистическото обособяване навлезе в по-висока степен, измени се материалната основа, въведе се нова система на ръководство, усъвършенствува се планирането, взаимоотношенията. Така досегашният устав се оказва изпреварен и не само не отразява съществуващите обществени отношения, но и не може да съдейства активно за тяхното усъвършенстване и изменение.
Новият проект за Примерен устав на ТКЗС идва да отговори на нарасналите задачи. Той се предоставя на трудещите се за всеобщо обсъждане. Редакцията на вестника приканва читателите да споделят мнения по основните изменения в проекта, да направят и нови предложения.

Работният ден в техническата работилница на ТКЗС — Лисковец привърши. Вестта за предстоящия конгрес на ТКЗС събра една група, която започна да чете Проекта-устава. НА СНИМКАТА: Георги Цанков — подканц, Петър Попов — стругар, Антон Петров — монтьор, Димитър Марков — номинчик и Георги Николов — главен механик.

НАВРЕМЕ ДА ПОДХРАНИМ
ЕСЕНИЦИТЕ!

Важно звено в комплекса на стопанските мероприятия при отглеждането на есенните култури е торенето. Критичен момент в развитието на тези култури е периодът на пролетното събуждане на развитея за вегетация. Поради студения почва, дейността на почвените микроорганизми е силно намалена. Ето защо рано напролет при събуждане на вегетацията есенниците са силно изтощени, със силно намалени въглеводородни резерви и се нуждаят от по-големи количества лесноусвояема органична храна. Такава храна се осигурява с пролетното подхранване. То трябва да се извърши рано напролет, когато почвата е добре запасена с есенна листва влага.
Ранното пролетно подхранване на пшеницата и ечемика с амониева селитра при всички почви в окръга осигурява бързо развитие на посевите и високи добиви. Като се има предвид, че миналата година селитрата закъсня и много от посевите телурза поникват и са крайно слаби, то подхранването става колкото необходимо, толкова и неотменно. Що се отнася до дозата на торене, необходимо е да се подготви диференцирано, съобразно почвенния тип, сорта, дадената тор през есента и пр.
От изведените опити у нас е установено, че дауркаторното даване на дозата амониева селитра през пролетта е неуместно при нашите почвени условия. Поради сравнително тазкия механичен състав и неговата водопропускливост на почвите в окръга няма опасност от измиване на амониевата селитра. Късните про-

СЪЮЗЪТ НА БЪЛГАРСКИТЕ ПИСАТЕЛИ И ВЕЛИКОТЪРНОВСКАТА КУЛТУРНА ОБЩЕСТВЕНА УРЕЖДАТ ТАЗИ ВЕЧЕР ЧЕСТВУВАНЕ 60-ГОДИШНИНАТА НА ПИСАТЕЛЯ ЕМИЛИЯН СТАНЕВ.
ТЪРЖЕСТВОТО ШЕ СЕ СЪСТОИ В САЛОНА НА ДОМА НА НАРОДНАТА АРМИЯ ОТ 19 ЧАСА. ДОКЛАД ЗА ТВОРЧЕСТВОТО НА ЮБИЛЯРА ШЕ ИЗНЕСЕ ПРОФ. СТОЯН КАРОЛЕВ.
В ПРОГРАМАТА ШЕ ВЗЕМАТ УЧАСТИЕ АРТИСТИ ОТ СТОЛИЧНИТЕ ТЕАТРИ — МАРИЯ РУСАЛИЕВА, ЗАСЛ. АРТИСТ ИВАН КОНДОВ, ПРОФ. ВАСИЛ ЧЕРНАЕВ И ДРУГИ.

ОЩЕ ПО-УПОРИТА РАБОТА ЗА ВНЕДРЯВАНЕ
НАУЧНАТА ОРГАНИЗАЦИЯ НА ТРУДА

НАУЧНАТА организация на труда и на производството е един от главните фактори за интензификацията на производството. По този въпрос в окръга се заговори по-настойтелно през май миналата година, след като нашата делегация, водена от Димитър Тужаров, председател на изгълкома на Окръжния народен съвет, се завърна от Полтава. По решение на бюрото на Окръжния комитет на Партията в окръга бяха определени четирнадесет предприятия, в които най-напред трябва да се внедри научната организация на труда. С цел да се обмени опит между представителите на тези колективи на 22 февруари в ДМЗ „Червена звезда“ бе свикано от Окръжния комитет на Партията съвещание, на което при съставуваха активите на тези предприятия, а също така секретарите на градските комитети на Партията, председателите на окръжните комитети на профсъюзите и др. Съвещанието бе открито и ръководено от Иван Златев, завеждащ отдел „Промислено-строителен“ на Окръжния комитет на Партията.
Доклад за организацията на труда и производството в машиностроителния завод „Червена звезда“ изнесе инж. Петър Петракиев, ръководител на бюро „Организация и усъвършенстване на производството“. Своя опит в тази на-

сока споделиха и Георги Събеков от Държавни захарни заводи и Драган Велев от ДИП „Васил Мавриков“. В изказванията си Кръсто Манолов, началник на отдел „Труд и работна заплата“ при Окръжния народен съвет, Стефан Василевски, директор на машиностроителния завод „Червена звезда“ и Симеон Симеонов от Комитета по труда и работната заплата засегнаха интересни въпроси по досегашната работа в тази насока.
Все повече и повече въпроси те на научната организация на труда намират място в нашата работа — започна изказването си Димитър Стоянов, секретар на Окръжния комитет на Партията. С тях се занимават различни органи. Централният комитет на Партията прояви голяма прозорливост не само по новата система на стопанско ръководство, но и по научната организация на труда. А ние знаем, че няма задача, с която като се вземе нашата партия, да не постигне положителни резултати. И началото наистина е обнадеждаващо. Обаче задачата по научната организация на труда от дело на отделни ентузиастични инженери и други специалисти, трябва да стане дело на целия ръководства, на целия колектив.
По-нататък др. Стоянов говори за тенденциите по използването на труда в предприятията на окръга, които са отрицателни. Той си послужил с редица примери и цифри за големи отстъпвания от работата, които водят до разхищение на труд и заклучил, че не можем да говорим за нова система и за научна организация на труда, докато не решим този елементарен и наложителен въпрос — за трудовата дисциплина. Трябва да се работи упорито и за ограничаване до минимум на вътрешносменните престои и престойте на машините.
Най-добре ще отговорим на поставените задачи от Девеянския конгрес и от януарското съвещание — подчерта др. Стоянов — като осигурим ритмична работа на всяко работно място, на всяка машина, като не се допускат престои на машините поради отпуски или поради неназначени работници. Чувството за партийна и гражданска отговорност трябва да се засили непрекъснато. Въпросите от научната организация на труда периодично трябва да се поставят на вниманието на партийните комитети, дирекционните съвети и градските комитети на Партията.
Б. Р. В близките няколко броя редакцията на в. „Борба“ ще предаде опита на някои колективи в промишлени предприятия в засилянето на работата по научната организация на труда. На повиднатите въпроси е желателно да се изкажат и други работници и специалисти.

40 дни предсрочно
С високи производствени резултати извърши февруарият трудовият март на ДСП „Булгарпуд“ в Свиштов. Производственият план за първото тримесечие на тази година той изпълни с 40 дни предсрочно. За вътрешния и външния пазар са приготвени 1151 тона различни консерви, от които 160 тона месорастителни и 991 тона зеленчукови.

Ив. Кулиски

С ТРУД, С МНОГО ТРУД НЕКА НИ Е ЖИВ И ЗДРАВ!

ОПОЗНАВАТ
ГЕРОИЧНОТО
МИНАЛО

ЕМИЛИЯН СТАНЕВ ЗА СЕБЕ СИ

ШЕГА МИ СЕ СТРУВА, че Емилиан Станев навършва шестдесет години. Бележитият творец на „Иван Кондара“, „Крадецът на праскови“, „В тиха вечер“, „Чужденецът“, „Вълчи нощи“, „След лова“ и на редицата още произведения е така млад в съзнанието ми. Млад, жизнен, бликащ от неизчерпаема енергия и творчески сили го завалява при последната ни среща в София. Не само ми се стори, но се убедих в себе си, че великотворческият Емилиан Станев е в самия разцвет на творческите си сили, че в никакъв случай не мога да се съглася, че той вече е „възрастен“ шестдесетте.

Беше в началото на този месец. Студът бе сковал столичния град. Но в дома на именития писател бе топло и уютно. Едва прекрочих прага на този радостен дом и към мен се протегна ръката на големия писател, здрависа ме и прелюбезната му другарка в живота Надя Станева.

Емилиан Станев знаеше защо идвам при него, известна му бе целта на моето посещение — да запиша в журналистически си бележник някои моменти от неговия творчески път, да споделя с читателите възбудата на писателя, неговите възгледи за писателския труд и възбудата на писателя, чийто творби станаха неделима част от българската национална съкровищница, които се четат на много езици по световните паралели и меридиани, които са желани от мало и голямо.

— Не съм направил кой зная какво в българската литература, затова не искам да се вдига много шум около годишнината ми — прозвучаха непретенциозните думи на писателя. — Затова желая скромно, бих казал просто тържество, на което да не се дава помпозност, да не се шуми.

Писателят за момент съсредоточи поглед, прищипващ лъчи от очите си притворно леко, сетне се отпусна в креслото и бавно изрече: — Да почнаме да се утайм реката на живота, както казва ше Елин Пелин, пък как тогава да видим кой какво е створил, къде се намира, какво е неговото място.

Полуболевите даваха да разбегаша частица от вътрешния мир на писателя, да се добере до нещичко от неговите творчески планове.

— Имам, доста планове имам! — продължи писателят. — Но какво ще реализирам, бъдещето ще покаже. Човек на такава възраст, като моята, става строг към себе си. Здраве и живот да бъде, след като оздравея, щом се почувствувам добре, ще отида в Сливен. Там ще събера допълнителни материали за замисления отдавна нов мой роман, който ще носи името „Султански лов“. Но никак не е изключено, преди да се появи на бял свят този роман, от печат да излезе друга моя книга. В нея ще намери място разказът, есето, споменът, ще бъде наситена с много автобиографични елементи. По-голямата част от тази книга ще бъде посветена на родния ми град Велико Търново. В нея ще залегнат различни епизоди — самият аз съм свидетел на много събития: Балканската и Европейската война и доста други събития. Книгата ми ще бъде автобиографична творба. В нея ще говоря от чуждо име. В страниците й ще бъдат отразени страшни, печални, тревожни години — войни, земетръс, холера, други бедствия.

Творческите планове на творците са били винаги безпределни — безмерни са и възбудата на писателя Емилиан Станев: — Ще напиша още и няколко разказа — продължи самоуверено той. — стига колко да не ми мине пътя. Това ще бъдат разкази със сюжети от ежедневието, конфликтни.

Пожелал да чуя от устата на писателя някои случки, някакви спомени, които да споделя с читателите на вестника: — Пълнен съм със спомени — отговори на запитването ми Емилиан Станев. — Спомени, спомени — много! Когато се състоя голямото честване на Иван Вазов, аз бях на четиридесет години. По това време бях ученик в прогимназията във Велико Търново, която се намирала в близост до тогавашната баня „Башамама“. Един ученик от нашата прогимназия, по повод честването на Вазов, декламираше Вазовото стихотворение „Бор“. Изпълнението на декламатора, пък и самото стихотворение, остави в мен прекрасно впечатление. Аз по това време, пък малко и преди, пишех стихове. Възбудените стихотворения, в кръта ми се вля нов животелен сок и непреклонна жажда за усъвършенстване на моите стихове. Със стихо-

то ме преимува от Никола Станев на Емилиан Станев.

— Какво ще препоръчате на творците в литературата? — Националната ни литература трябва да се задълбочава в духа на българина, в героичната ни история, в безстрашното и юначко българско минало! И преди всичко — да бъде правдива! Тук искам да отворя скоба и да изкажа такава мисъл: да ценим хората, творците, по делата им. . . И на края това желая да упоменеш — че се радвам премного като великотворчествани, че моето родно Велико Търново се възбужда, че прекрасните инициативи за възвръщане част от древната слава на Царевград Търнов стават действителност в нашето епично време.

— Отдавна беше — засмя

се се занимавах до двадесетата си година.

— Не си спомням точно годината — продължи писателят — беше хиляда делестотини и не помня коя, във Велико Търново дойде самият Иван Вазов. Като днес си спомням — отби се в писалището на адвокат Гайдов, който беше народник. Там работеше и баща ми. Иван Вазов подаря на татко току-що излязлата от печат своя творба „Великата Рилска пустиня“. Възбуден, може би от присъствието на големия творец, аз казах на баща си, че ще стана писател. . .

Не можах да въздържа любопитството си. Помолих писателя да ме уведоми кога е променил собственото си име Никола в Емилиан. — Отдавна беше — засмя

се се занимавах до двадесетата си година.

— Не си спомням точно годината — продължи писателят — беше хиляда делестотини и не помня коя, във Велико Търново дойде самият Иван Вазов. Като днес си спомням — отби се в писалището на адвокат Гайдов, който беше народник. Там работеше и баща ми. Иван Вазов подаря на татко току-що излязлата от печат своя творба „Великата Рилска пустиня“. Възбуден, може би от присъствието на големия творец, аз казах на баща си, че ще стана писател. . .

Не можах да въздържа любопитството си. Помолих писателя да ме уведоми кога е променил собственото си име Никола в Емилиан. — Отдавна беше — засмя

се се занимавах до двадесетата си година.

се се занимавах до двадесетата си година.

се се занимавах до двадесетата си година.

се се занимавах до двадесетата си година.

се се занимавах до двадесетата си година.

се се занимавах до двадесетата си година.

се се занимавах до двадесетата си година.

се се занимавах до двадесетата си година.

се се занимавах до двадесетата си година.

се се занимавах до двадесетата си година.

се се занимавах до двадесетата си година.

се се занимавах до двадесетата си година.

се се занимавах до двадесетата си година.

се се занимавах до двадесетата си година.

се се занимавах до двадесетата си година.

се се занимавах до двадесетата си година.

се се занимавах до двадесетата си година.

се се занимавах до двадесетата си година.

се се занимавах до двадесетата си година.

се се занимавах до двадесетата си година.

се се занимавах до двадесетата си година.

се се занимавах до двадесетата си година.

се се занимавах до двадесетата си година.

се се занимавах до двадесетата си година.

се се занимавах до двадесетата си година.

се се занимавах до двадесетата си година.

се се занимавах до двадесетата си година.

се се занимавах до двадесетата си година.

се се занимавах до двадесетата си година.

се се занимавах до двадесетата си година.

се се занимавах до двадесетата си година.

се се занимавах до двадесетата си година.

се се занимавах до двадесетата си година.

се се занимавах до двадесетата си година.

се се занимавах до двадесетата си година.

се се занимавах до двадесетата си година.

се се занимавах до двадесетата си година.

се се занимавах до двадесетата си година.

се се занимавах до двадесетата си година.

Стр. 2, бр. 25. 25. 11. 1967 год.

Преобразен Сибир

бас“, „Омска правда“, „Тюменска правда“ и „Светски Сибир“ — по-светиха обединен брой на 50-годишнината на светската власт. Сибирски журналисти, учени, писатели разказваха как творческата сила на социалистическия строй пробуди към живот някогашната полуколонизална покрайнина на царска Русия.

„Горски работници, като отрязан столетен бор, свалиха шапки: в хралупата на могъщото дърво те намериха човешки скелет и рждали вериги. Старите жители на сибирското село разказаха, че някога тук се намирал царски завод за добиване на сребро, където работели каторжници. Изглежда, избягал каторжник, за да се скрие от виедла, се възмъжнал в хралупата и там замръзнал. . .

Царското самодържавие бе превърнало Сибир в край на застоя и каторга. Заедно с това Сибир беше за царизма богата съкровищница. И макар дълги десетилетия сибирските кожи да съставляваха една трета от руските държавни доходи, царските чиновници смятаха тази най-богата земя за „гигантско заснежено гробище“.

При светската власт се извърши второто откриване на Сибир. За великите промени на сибирската земя разказват очерците, фотографите и публицистичните статии, напечатани в обединения брой на осемте вестници.

Кой дори само преди десет години е слушал за съществуването на сибирското селище Березово? Днес то е център на огромно петрологазодобивен район. Тук е

открит първият сибирски петрол, а след това се появи петролът на Сургут, на Уст-Балик, на Нарим. „Нарим“ на руски означава „блато“. Царското самодържавие превърна Нарим в огромна тюрьма без ключалки и решетки. Десетки революционери бяха изпращани на заточение в тези места. В очерка „Второто откриване на Нарим“ се посочва любопитен факт. Тук, в това някога забвено място, в навечерието на 17-годишнината на Великия октомври бе открита първата селскостопанска изложба. На нея бяха показани зеленчуци, пшеница, рж, ечемик, отглеждани в местности, където средногодишната температура е два градуса по целзий. Но откриващият изложбата агроном Гвоздев беше убеден: „В Нарим може да се отглежда и плодове“.

Един от най-верните критици на творчеството на Емилиан Станев е неговата другарка Надя. НА СНИМКАТА: писателят чете свои последни творби пред съпругата си.

А сега в нариското село Бакчар в известната на цял Сибир градина от 20 хектара се отглежда повече от 100 сорта ябълки.

В края на петлетката Западен Сибир се добие 20—25 милиона тона петрол. В този океан от черно злато се влее и петролът от нариските находища. Сега тук се строят най-големите петролопроводни, а към 1969 година нариският петрол заедно с тюменския ще се отправят към заводите на Омския петролохимичен комплекс. Природният газ на Нарим ще позволи да бъдат газифицирани промишлените центрове на Сибир.

Миналата есен Алтайската земя щедро възнаградил селскостопански работници. Алтай даде на държавата толкова зърно, че то би стигнало в продължение на един месец да се изхрани цялата страна. Повече от 1/4 от това зърно събраха стопанствата, разположени покрай старинния змеиногорски път, по който чяхага кытгаха прагите на каторжниците.

Томските журналисти разказват за големите успехи на своите земляци — учени-физици. Тук в един от най-старите градове на Сибир е създаден електронният ускорител „Сириус“, достигнал вече мощност 1,1 милиарда електрон-волта.

Тюменци пишат за новия живот на древно-сибирския град Тоболск. Тук започна изграждането на едно от най-големите пристанища на Сибир. Тоболск ще стане възел на новата железопътна линия Тюмен—Сургут, която се прокарва сега към петролодобивните залежи в Сибир.

Иркутските журналисти взеха из богатия живот на своя край материал за очерка „Синята корона на Ангара“. На Ангара се създава не само най-големият енергетичен възел на страната, тук за първи път в световната практика на хидростроенето са приложени нови методи на строеж на електроцентрали — преграждането на Ангара с лед, запълването на изворната стена с бетон през

Усилията се увеличават с успе

Самоделият театрален колектив при народното читалище в с. Върбица дълго време подготвя битовата драма „Неразделни“. Трудът на самоделиците и белинните нощи не отидоха напразно. Писателката представена с много голям успех в селото и в Горно Долен Тръмбеш.

Особено добре беше посрещната играта на учителите Елена Бонева, Стойчо Стойчев и Марко Марков на Тодор Димитров. Пенна Славева и други.

Със същата пиеса колективът ще посети и съседните села.

Агенция „НОВОСТИ“

време на силни студове. Там, където шумеше тайгата, се построи корпункт на вестника. Западени са огньовете на новите градове: Братск и Ангара. Шелехов и Железногорск. На бреговете на Братското море се изгради на голям химически комбинат — дървопреработвателен, а в Ангара — петролопреработвателен комбинат. В Коршина — голям дърводобивен комбинат. В Итатин Сибир вече работи голямият Иркутски алуминиев завод.

„За търсенето и откриването на учение от сибирското отделение на Академията на науките, благоустрояването на сибирските села, за новите постройки в сибирската столица — Новосибирск за картинната галерия, току-що открита в Тоболския кремъл, за много други забележителности в своя богат край, се разказва в страниците на този интересен брой на сибирските вестници.“

ТЕХНИЧЕСКИЯТ ПРОГРЕС ПРЕЗ 1967 г. ОЩЕ ЕДНО СЪТЪПАЛО ПО-НАГОРЕ

ПРЕЗ последните няколко години Държавни захарни заводи — Горна Оряховица променили коренно своя облик. Безспорно извършена цялостна реконструкция на захарна фабрика. Благодарение на механизацията и автоматизацията на редица производствени процеси рязко се увеличи производствеността на труда. През 1966 г. за рекордно къси срокове бе построена заводската ТЕЦ — предприятие, което е достойно за човека в нашето ново общество. Не може да става и дума за сравнение на условията на работа в ТЕЦ-а със старите котелни на захарна, спиртна и бонбонена фабрика. Монтираното съветско оборудване осигурява

висока производителност и безаварийна работа. Големи крачки напред направи бонбонената и спиртната фабрика. В бонбонената фабрика се построиха нов вафлен цех, внедриха се редица високопроизводителни машини за загъване на бонбони, механизирани бяха редица производствени процеси, беше направена инсталация за гликоза, извърши се преустройство на вафлените пекарни за работа с течно гориво, редица преустройства в карамелажния отдел и др. Спиртната фабрика увеличи четири пъти капацитета си. Бяха направени редица преустройства, които затвърдиха капацитета на фабриката и я направиха високопроизвод-

ително предприятие. В настоящия момент се довършва разширяването на ферментационното отделение, с което се създават условия за още по-добра работа. През този период от време, освен по пътя на капиталните вложения, бяха внедрени редица мероприятия на техническия прогрес чрез заеми за нова техника, капиталните и текущи ремонти, по пътя на рационализациите. Тези постижения са дело на техническата мисъл а завода, на инженерите, техниците и работниците. Колективът от ИТР и работници обладава чувство за носталгично предприятие. В настоящия момент се довършва разширяването на ферментационното отделение, с което се създават условия за още по-добра работа. През този период от време, освен по пътя на капиталните вложения, бяха внедрени редица мероприятия на техническия прогрес чрез заеми за нова техника, капиталните и текущи ремонти, по пътя на рационализациите. Тези постижения са дело на техническата мисъл а завода, на инженерите, техниците и работниците. Колективът от ИТР и работници обладава чувство за носталгично предприятие.

рамелажни бонбони, бисквити и чрез по-нататъшна специализация на производството. Предвижда се комплексна механизация и диспетчеризация на производствените процеси в захарна фабрика. Предвижда се внедряване на йонитно почистване на соковете, безамбалажно съхранение на захарта, поточна линия за производство на бучки и др. Серioзни работи следва да се направят по внедряването на редица нови производства и най-вече по комплексната преработка на отпадъците. Излезе решение на Министерския съвет през 1963 година да започне строителството на цех за производство на сухи фуражни дрожжи и нова сушилня за изсушаване цвеклови резанци с възможности на производството на обогатени комбинирани фуражи. Предвижда се разширяване на ТЕЦ с монтажа на още един котел и още една паротурбина турбина. Освен това ще се внедрят редица високопроизводителни машини в бонбонена фабрика: за дребна разфасовка на бонбони, за фотомашини на бонбони и др. През 1967 г. започна работата на новата фабрика за преработка на сурова

ПРИ КОСТЕЛСКИТЕ ГОРСКИ РАБОТНИЦИ

Още щом излязохме от град Елена, джипът застана по нагорното шосе. По-нататък чистият път отстъпи място на скъпаното в ледена дъжда шосе. След половин час се озовахме в Костел. Но пътят ни не свършаваше дотук. Очаквахме ни още десетина километра нагоре в планината. И колкото по-нагоре отивахме, толкова по-дебел ставаше снегот. Тракийската река редеше своята монотонна песен. Двамата хребета сякаш сграбчаха все по-здраво реката и не ѝ даваха да си поеме дъх. Въпреки това ние се провирахме все по-нагоре, докато най-после излязохме при виежаният склад на въжената линия „Момче“. Тук заварихме началника на горския технически участък Найденов.

ЯРЪК ЖИВОПИСЕЦ

НЕ ЗНАЯ ПОМНИ ЛИ Я ТОЙ, но в моята памет тя ще си остане. Това беше, ако се не лъжа, през 1955 година. Току-що бях напуснал разказ и след драматични колебания реших да го занеса във вестник „Литературен фронт“. Отидох в редакцията, намерих отдела „Белетристика“, но тъкмо да почукам, пред очите ми падна написано на картонче името „Емилиян Станев“. Обзехме колебание и смут. Не беше ли по-добре вместо направо да отида при него, да помоля един от критиците на четвърти етаж да прочете разказа, че да ми каже струва ли, не струва ли, вместо да се излагам направо пред Емилиян Станев? Къде се на четвърти етаж, нмерих един от критиците на „Литературен фронт“. Помолних го да прочете разказа и да ми каже бива ли да го занеса на Емилиян Станев. Критикът прочете разказа (това беше разказът „Митовата жалба“), въздъхна, потри челото си и рече: — Има едно сравнение на Горки за кокошката и разказа. Твоят разказ е кокошка, но е още с перата и за консумация не става! Кокошката трябва хубаво да се оскубе, да се пече и тогава да се яде! Тъй че трябва да се пороботи! Зашеметен от суровата присъда, взех разказа и тръгнах да слизам по стълбите. „Кокошката с перата“ — хубаво сравнение, но аз наистина не видях какви пера ще има да се скубят от „кокошката“! Не беше ли по-добре да оставя разказа в канцеларията, за да го прочете Емилиян Станев и да се произнесе той има ли, няма ли пера.

ТАЛАНТЛИВ ТВОРЕЦ

Казвам му, че го е прочел един кой си от отдел „Критика“. — И какво ви рече? — попита ме Станев. — Рече ми, че разказът е още неоскубана кокошка — претресе ме. Другарю? Кого търсите? — Канцеларията. — За какво Ви е канцеларията? — попита ме той, отвори вратата и пристъпи към мене. — За разказ. — отговорих, — да оставя разказ. — Тъй ли? А че я го дайте насам! Аз съм по разказите, за какво ще го носите в канцеларията? Отвори вратата и ме въведе в стаията. Възех разказа от ръцете ми, каза ми „Седнете!“ и веднага започна да чете. Седнах и започнах с остро любопитство да го разглеждам. От разказите му си бях съставил представа, че той е едър и мускулист, а видях един човек с деликатно телосложение, бързоходлив и гъвкав, който имаше нищо общо с моя тромав гигант. В лицето му имаше нещо аскетическо, но очите — прями и пронизателни, улавяваха

дадох му дословно думите на критика. Емилиян Станев стана и се приближи: — Вървете да му кажете — рече ми той, като ме гледаше право в очите, — вървете да му кажете много здраве от мене и че перушина има за доскубване, само че не е във вас, а е в него. . . Вървете! — побутна ме той към изхода. Аз тръгнах. На стълбището дълго се чудих да се кача ли горе, да не се ли кача, но ми се видя голяма дързост и бързо бързо си отидох. В следващия брой на вестника открих с възнеение и радост, че разказът е напечатан. След време, при една друга среща с Емилиян Станев, аз му припомних случая с моята „кокошка“. Той се посамия и леко погледнах към мене: — А бе то, че имаше пера — имаше, но важно е, че под перата се усещаше кокошката! А колкото до перата — скубането им се учи цял живот. Оттогава много пъти съм се срещал с Емилиян Станев, но споменът за първото ми насърчение от него ще си остане един от най-приятните и ярките. Николай ХАЙТОВ

ГОЛЯМ МАЙСТЕР, ГОЛЯМ ГРАЖДАНИН

СТРАННО Е НАИСТИНА, че тия дни се чествува 60-годишнината на Емилиян Станев. Странно е не само, че той е вече станал 60-годишен, а защото отдавна е встъпил в тази категория творци, които нямат възраст, които са само художници. Много рядко някой се запитва, след като затвори книгата на голям майстор: — „В същност, на колко години е бил авторът?“ Зрялата творба издава на своя автор вечен паспорт, на който не е вписана датата на раждането. Дори, без да иска, човек свързва думата годишнина с друга дума — равностметка. Малцина са тия творци, които биха могли на своята шестдесетгодишнина да направят такава равностметка като Емилиян Станев. Не защото купът книги, написани от него, заемат чак толкова голямо място в литературата, а защото

АВИООТРЯДЪТ ОТЧИТА

Неотдавна летателно-техническият, командният и административният персонал на Държавно предприятие „Авиация“ се специално предназначение — Горна Оряховица отчете дейността си за стопанската 1966 година. В доклада, който изнесе командирът на отряда Васил Несторов, бе подчертан приносът на стопанската авиация за производството на повече хляб и фуражно зърно, за опазването на различни полски култури. Средният добив на пшеницата е достигнал 278 кг от декара, а в той стопанства и цели окръзи и е далече по-висок. През отчетния период авиоотрядът е значително укрепнал и разширил своята дейност. Самолетите на АСП са били дейни по-мощни на селското стопанство. Разпределени по авиозона, те са обслужвали 9 окръга на страната: Толбухински, Варненски, Силистренски, Разградски, Шуменски, Русенски, Велико-търновски, Търновски и Габровски. В резултат на упоритата работа на екипажите — летателен и технически състав, планът на авиоотряда е изпълнен два месеца предсрочно, а до края на годината е преизпълнен с 13,4 на сто. С наличните самолети са обработени 5565 115 декара и са пролетели във въздуха над 18 124 часа. В сравнение с 1965 година са обработени в повече 1821 915 дека земя. Основната дейност е била лятароването. Вне-сен са торове на 3 000 000 декара, Опраншвани и пръскани са лозя, пръскани са различни култури

ЕМИЛИЯН СТАНЕВ И ВЕЛИКО ТЪРНОВО

ВЕДНЪГ от най-романтичните на-ши градове е роден Емилиян Станев. Непохватното разположение на Велико Търново, легендите и разказите за възхода и гибелта на Асеневци, смътните усещания, предизвикани от новото учение на първите социалисти, по-сетне ще кажат своята дума в творчеството на писателя. В родния си град Емилиян Станев прекарва безрадостно детство и юношество, оскъснато от хаоса и не-справедливостта на Българската война. Възрастни се към спомените от онези години, той споделя мъката на своите връстници: „Колко тежки бяха условията, при които израства нашето поколение! Без бащи, които гонеха на фронта, обу-ти в нальзми, външлини и окъсани, чийто поглед търсеше поръка от мъка и от преумора — жени, измучени от недоволство и от плач, които не знаеха за какво да се грижат по-на-пред: за нашето изхранване или за възпитанието ни“. Тези два града играят съществена роля в творчеството на писателя. В най-крупното негово творение — романа „Иван Кондарев“ — една възду-ваща поема за моралната чистота на комуниста — читателите ще срещне картини, които напомнят ту за едипа, ту за другия град. Ала нежната и мислена красота на

ЕМИЛИЯН СТАНЕВ И ВЕЛИКО ТЪРНОВО

природата, като че ли писателят най-добре е почувствувал в сбирковите не с живописните местности на Елена, където живее дълго време. Емилиян Станев е пред завършване на най-новата си творба — „Легенда за Сибин, преславския княз“, чийто откъс бяха публикувани в нашия печат. За нейното написване писателят пак търси контакт с родния си град. Този път той разказва за бого-милите, за инквизицията по времето на Борил. Неговият поглед е отпра-вен към Царевец, съхранил не една вековна тайна. Неуморим е нашият Емилиян Станев! Всяко негово ново произведение е бисер в нашата литература. Не случайно, оняй от безспорния талант, неговият най-добър познавач, литера-турният критик Стоян Каролов въз-кликва: „Рядък живописец е Емилиян Станев — без съмнение в нашата съвременна литература!“ За развитието на Емилиян Станев по пътя нагоре към стръмнината, която чертае авиацията на един блестящ талант, бесспорен дал има и най-скъ-пите рубини от оградата на Ягте. Велико Търново поглежда в съ-свден сина по случай неговата 60-годишнина! Илия МАНЕВ

АВИООТРЯДЪТ ОТЧИТА

Неотдавна летателно-техническият, командният и административният персонал на Държавно предприятие „Авиация“ се специално предназначение — Горна Оряховица отчете дейността си за стопанската 1966 година. В доклада, който изнесе командирът на отряда Васил Несторов, бе подчертан приносът на стопанската авиация за производството на повече хляб и фуражно зърно, за опазването на различни полски култури. Средният добив на пшеницата е достигнал 278 кг от декара, а в той стопанства и цели окръзи и е далече по-висок. През отчетния период авиоотрядът е значително укрепнал и разширил своята дейност. Самолетите на АСП са били дейни по-мощни на селското стопанство. Разпределени по авиозона, те са обслужвали 9 окръга на страната: Толбухински, Варненски, Силистренски, Разградски, Шуменски, Русенски, Велико-търновски, Търновски и Габровски. В резултат на упоритата работа на екипажите — летателен и технически състав, планът на авиоотряда е изпълнен два месеца предсрочно, а до края на годината е преизпълнен с 13,4 на сто. С наличните самолети са обработени 5565 115 декара и са пролетели във въздуха над 18 124 часа. В сравнение с 1965 година са обработени в повече 1821 915 дека земя. Основната дейност е била лятароването. Вне-сен са торове на 3 000 000 декара, Опраншвани и пръскани са лозя, пръскани са различни култури

АВИООТРЯДЪТ ОТЧИТА

Неотдавна летателно-техническият, командният и административният персонал на Държавно предприятие „Авиация“ се специално предназначение — Горна Оряховица отчете дейността си за стопанската 1966 година. В доклада, който изнесе командирът на отряда Васил Несторов, бе подчертан приносът на стопанската авиация за производството на повече хляб и фуражно зърно, за опазването на различни полски култури. Средният добив на пшеницата е достигнал 278 кг от декара, а в той стопанства и цели окръзи и е далече по-висок. През отчетния период авиоотрядът е значително укрепнал и разширил своята дейност. Самолетите на АСП са били дейни по-мощни на селското стопанство. Разпределени по авиозона, те са обслужвали 9 окръга на страната: Толбухински, Варненски, Силистренски, Разградски, Шуменски, Русенски, Велико-търновски, Търновски и Габровски. В резултат на упоритата работа на екипажите — летателен и технически състав, планът на авиоотряда е изпълнен два месеца предсрочно, а до края на годината е преизпълнен с 13,4 на сто. С наличните самолети са обработени 5565 115 декара и са пролетели във въздуха над 18 124 часа. В сравнение с 1965 година са обработени в повече 1821 915 дека земя. Основната дейност е била лятароването. Вне-сен са торове на 3 000 000 декара, Опраншвани и пръскани са лозя, пръскани са различни култури

АВИООТРЯДЪТ ОТЧИТА

Неотдавна летателно-техническият, командният и административният персонал на Държавно предприятие „Авиация“ се специално предназначение — Горна Оряховица отчете дейността си за стопанската 1966 година. В доклада, който изнесе командирът на отряда Васил Несторов, бе подчертан приносът на стопанската авиация за производството на повече хляб и фуражно зърно, за опазването на различни полски култури. Средният добив на пшеницата е достигнал 278 кг от декара, а в той стопанства и цели окръзи и е далече по-висок. През отчетния период авиоотрядът е значително укрепнал и разширил своята дейност. Самолетите на АСП са били дейни по-мощни на селското стопанство. Разпределени по авиозона, те са обслужвали 9 окръга на страната: Толбухински, Варненски, Силистренски, Разградски, Шуменски, Русенски, Велико-търновски, Търновски и Габровски. В резултат на упоритата работа на екипажите — летателен и технически състав, планът на авиоотряда е изпълнен два месеца предсрочно, а до края на годината е преизпълнен с 13,4 на сто. С наличните самолети са обработени 5565 115 декара и са пролетели във въздуха над 18 124 часа. В сравнение с 1965 година са обработени в повече 1821 915 дека земя. Основната дейност е била лятароването. Вне-сен са торове на 3 000 000 декара, Опраншвани и пръскани са лозя, пръскани са различни култури

АВИООТРЯДЪТ ОТЧИТА

Неотдавна летателно-техническият, командният и административният персонал на Държавно предприятие „Авиация“ се специално предназначение — Горна Оряховица отчете дейността си за стопанската 1966 година. В доклада, който изнесе командирът на отряда Васил Несторов, бе подчертан приносът на стопанската авиация за производството на повече хляб и фуражно зърно, за опазването на различни полски култури. Средният добив на пшеницата е достигнал 278 кг от декара, а в той стопанства и цели окръзи и е далече по-висок. През отчетния период авиоотрядът е значително укрепнал и разширил своята дейност. Самолетите на АСП са били дейни по-мощни на селското стопанство. Разпределени по авиозона, те са обслужвали 9 окръга на страната: Толбухински, Варненски, Силистренски, Разградски, Шуменски, Русенски, Велико-търновски, Търновски и Габровски. В резултат на упоритата работа на екипажите — летателен и технически състав, планът на авиоотряда е изпълнен два месеца предсрочно, а до края на годината е преизпълнен с 13,4 на сто. С наличните самолети са обработени 5565 115 декара и са пролетели във въздуха над 18 124 часа. В сравнение с 1965 година са обработени в повече 1821 915 дека земя. Основната дейност е била лятароването. Вне-сен са торове на 3 000 000 декара, Опраншвани и пръскани са лозя, пръскани са различни култури

